

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. március hó 1. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **I.rendű vádlott neve és társai** ellen indított büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2016. március hó 29. napján kihirdetett **4.B.2263/2013/214.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A bevezető részben megjelölt tárgyalási nap helyesen 2015. **május** 20.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott 2012. november 5. napjától volt házi őrizetben, míg II.rendű vádlott neve II. r. vádlott 2012. augusztus 3. napjáig volt előzetes letartóztatásban.

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak cselekményét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés **4. fordulat**, (3) bekezdés] **minősíti.**

III.rendű vádlott neve III. r. és IV.rendű vádlott neve IV. r. vádlott esetében a jogszabály megjelölését az 1978. évi IV. törvény 282/C. § (1) bekezdés **3. fordulatával** kiegészíti.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 (hét) évre **súlyosítja.**

III.rendű vádlott neve III. r. és IV.rendű vádlott neve IV. r. vádlottakat börtönre ítéltnek tekinti.

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak a szabadságvesztésből **legkorábban** az első fokú ítéletben írtak szerint bocsáthatók feltételes szabadságra.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által 2012. február 2. napjától 2012. november 4. napjáig előzetes fogvatartásban és 2012. november **5.** napjától 2014. március 4. napjáig házi őrizetben, míg II.rendű vádlott neve II. r. vádlott által 2012. február 2. napjától 2012. augusztus **3.** napjáig előzetes letartóztatásban és 2012. augusztus 4. napjától 2014. március 4. napjáig házi őrizetben töltött időt számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Szervezett Bűnözés Elleni Főosztály Kábítószer Bűnözés Elleni Szolgálat által 1096/2012. bü. számon lefoglalt és az Országos Rendőr-főkapitányság részére megküldött bűnjeleket tekinti elkobzottak.

A vádlottaktól 1096/2012. bü. szám alatt lefoglalt forintösszegek a Budapesti Rendőr-főkapitányság számlájára, míg az euró és a kuna a Magyar Államkincstár számlájára Bü. 90.678 szám alatt kerültek befizetésre.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlottnak kiadni rendelt 49.000,- (negyvenkilencezer) forintot és IV.rendű vádlott neve IV. r. vádlottnak kiadni rendelt 200.000,- (kettőszázezer) forintot a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartja.

Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat helyesen 976.372,- (kilencszázhetvenhatezer-háromszázhetvenkettő) forint, míg I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat egyetemlegesen további 45.720,- (negyvenötezer-hétszázhusz) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi, míg helyesen 3.341.243,- (hárommillió-háromszáznegyvenegyezer-kettőszáznegyvenhárom) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Az első- és a másodfokú eljárásban felmerült további 371.505,- (háromszázhetvenegyezer-ötszázöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Megállapítja, hogy IV.rendű vádlott neve IV. r. vádlott anyjának második utóneve (utónév).

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt 7 év szabadságvesztésre,

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt 4 év 6 hónap szabadságvesztésre,

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [1978. évi IV. törvény 282/C. § (1) bekezdés, (4) bekezdés I. fordulat] miatt 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre,

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [1978. évi IV. törvény 282/C. § (1) bekezdés, (4) bekezdés I. fordulat] miatt 2 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte.

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a szabadságvesztést fegyházban, III.rendű vádlott neve III. rendű és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott esetében - a végrehajtás elrendelése esetén - börtönben rendelte végrehajtani.

Megállapította, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által 2012. február 2. napjától 2012. november 4. napjáig előzetes fogvatartásban, és 2012. november 4. napjától 2014. március 4. napjáig házi őrizetben, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által 2012. február 2. napjától 2012. augusztus 4. napjáig előzetes fogvatartásban, és 2012. augusztus 4. napjától 2014. március 4. napjáig házi őrizetben töltött időt.

Rendelkezett a bűnjelekről. Az eljárás során I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottól lefoglalt 1.115.000,- forintra, 885 euróra és 30 kunára, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottól lefoglalt 2.050.000,- forintra és 3.700 euróra vagyonelkobzást rendelt el.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottól lefoglalt 49.000,- forint és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottól lefoglalt 200.000,- forint lefoglalását megszüntette és ezen összegeket a III., illetve IV. rendű vádlottnak kiadni rendelte.

Az elsőfokú eljárásban felmerült összesen 6.775.355,- forint bűnügyi költségből I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat 857.627,- forint, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat 906.371,- forint, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat 308.848,- forint, IV. rendű vádlottat 927.662,- forint; I.-IV. rendű vádlottakat egyetemlegesen 92.293,- forint, II.rendű vádlott neve II. és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottat 149.606,- forint, III.rendű vádlott neve III és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottat 27.240,- forint megfizetésére kötelezte. 3.505.708,- forint bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott terhére súlyosítás, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott terhére téves minősítés miatt súlyosítás érdekében;

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott enyhítés, a védő téves minősítés miatt, enyhítés valamint a vagyonelkobzás mellőzése;

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés;

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés;

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva indítványozta, hogy az ítélet tábla az első fokú ítéletet változtassa meg, I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak cselekményét minősítse társtettesként elkövetettnek, e vádlottak büntetését lényegesen súlyosítsa, egyebekben az első fokú ítéletet valamennyi vádlott vonatkozásában hagyja helyben.

I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottak védői fellebbezésüket írásban részletesen indokolták.

A fellebbezési eljárásban I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védői elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a cselekmény eltérő minősítését, harmadlagosan a kiszabott büntetés jelentős enyhítését, börtönfokozat megállapítását, vagyonelkobzás mellőzését és a bűnügyi költség arányosítását indítványozták.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője elsődlegesen a II. rendű vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését, valamint a vagyonelkobzás mellőzését indítványozta.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott védője elsődlegesen a IV. rendű vádlott felmentését, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Kérte a IV. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség összegének arányosítását.

Az ítéletábra a fellebbezések közül az ügyész I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. rend vádlott cselekményeinek eltérő minősítésére és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott büntetésének súlyosítására irányuló fellebbezést ítélte alaposnak.

I.

A védők fellebbezéseikben több eljárási szabálysértésre is hivatkoztak.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője kifogásolta, hogy a 2015. július 8. napján tartott tárgyaláson II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védelmét a tárgyalás befejezéséig III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője látta el, melyre álláspontja szerint e két vádlott közötti érdekellentét miatt nem volt lehetőség. Így a tárgyalást álláspontja szerint olyan személy távollétében tartották meg, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező [Be. 373. § (1) bekezdés II. d) pont szerinti hatályon kívül helyezési ok].

Az ítéletábra nem osztotta a védő álláspontját. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott elsőfokú bíróság által elfogadott első nyomozati vallomásában csak I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra tett terhelő vallomást, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat nem is említette, őt nem ismerte, vele kapcsolatban nem állt. Vallomása a II. rendű vádlottat illetően terhelő adatot nem tartalmazott, így a védő által hivatkozott érdekellentét II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott között nem állapítható meg.

Valamennyi védő hivatkozott a házkutatással, illetőleg a bűnjelkezeléssel kapcsolatos eljárási szabályszegésre. Ekörben hivatkozott körülményeket már az elsőfokú eljárásban is kifogásolták. Erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le, és számot adott arról, hogy a házkutatásra és a bűnjelkezelésre vonatkozó bizonyítékokat, adatokat miért ítélte elfogadhatónak. E vonatkozásban ugyanis az elsőfokú bíróság tanúkat hallgatott meg - a házkutatásban részt vevő rendőröket, a bűnjeljegyzéket összeállító rendőrt, valamint a bűnjelkezeléssel összefüggésben a vegyészszakértőt - akik vallomását a törvényszék elfogadta, és ez alapján vált elfogadhatóvá a házkutatással és bűnjelkezeléssel kapcsolatos minden adat.

Osztotta az ítéletábra az ügyészség álláspontját, mely szerint formai, alaki hibák állapíthatók meg, például a házkutatási jegyzőkönyvet illetően, mely hibák azonban a Be. értelmében nem olyan eljárási hibák (szabálysértések), melyek e bizonyítékok kirekesztését eredményezhetnék.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott e körben kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ügyészi indítvány ellenére nem hallgatta ki **(hatósági tanú neve)**-t, aki a házkutatáson, mint hatósági tanú működött közre, és e bizonyítási indítvány elutasításának, elmaradásának indokát sem adta.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője azt is kifogásolta, hogy a hatósági tanú neve csak a jegyzőkönyv 2. oldalán található, a jelenlévők között nincs is feltüntetve a személye.

A jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a hatósági tanú nevét ott kell feltüntetni, ahol az jelen ügyben is szerepel, ezentúl pedig az is megállapítható, hogy **(hatósági tanú neve)** a jegyzőkönyv minden egyes oldalát aláírásával látta el. Az pedig nyilvánvaló az idő előre haladtával, e személytől sem várható el, hogy a házkutatással kapcsolatos részletekre pontosan emlékezzen, ahogy az a

házkutatást foganatosító rendőrök esetében is történt. Így nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a hatósági tanút ezekre a körülményekre nem hallgatta ki tanúként.

Az a körülmény pedig, hogy a bűnjelekről a szakértői intézetbe történt beszállítást követően bizonyos idő intervallumban nem készült felvétel, még nem kérdőjelezi meg a vegyészszakértői véleményben foglaltakat, hiszen (szakértő neve) szakértő nyilatkozata szerint az ügyben lefoglalt kábítószerkezelése, átvétele, vizsgálata az az erre vonatkozó protokoll szerint történt.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője az első fokú ítélet megalapozatlanságára is hivatkozott, mégpedig olyan körben, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott anyagi, jövedelmi viszonyait a vonatkozásban, hogy a kábítószer valóban saját fogyasztására vásárolta-e.

Ezzel összefüggésben utal arra az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróságnak a vádhoz kötöttségre figyelemmel nem volt lehetősége azt vizsgálni, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott az általa megvásárolt kábítószerrel mit csinált. Az ügyész a vádban III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat illetően a kábítószer megszerzését, birtoklását tette, mint elkövetési magatartást vád tárgyává, amihez a bíróság kötve volt.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott védője vitatta a vád törvényességét abban a részben, mely szerint I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott 2011. októberétől 2012. január elejéig összesen négy alkalommal értékesített kokaint III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott részére, melyből három alkalommal III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottal közösen vásárolt kábítószer. Álláspontja szerint a vádiratban a vádhatóságnak a Be. 2. §-a alapján körbe kell írnia a vád tárgyává tett cselekményt, ez jelen ügyben nem történt meg, hiszen sem a hely, sem az időpont, sem a cselekmény pontos körülírása nem történt meg a vádban.

Az ítéletábra nem osztotta a IV. rendű vádlott védőjének álláspontját, e körben egyetértett az ügyész által kifejtettekkel, mely szerint más a vád törvényessége és más a vád megalapozottsága. A törvényesség az eljárás lefolytatását teszi lehetővé, a vád megalapozottságának vizsgálata pedig a bíróság feladata, melynek során a bíróság dönti el, hogy elfogadja-e a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vád tényállását és minősítését, vagy attól eltér. Jelen esetben a vád törvényessége megállapítható.

A védők a fentiekben túl vitatták III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott első nyomozati vallomásának bizonyítékkénti értékelhetőségét arra hivatkozva, hogy egyrészt a III. rendű vádlott kábítószer hatása alatt tett vallomást, másrészt pedig a kötelező védelemre figyelemmel a védő távollétében tett gyanúsítottai vallomás törvénysértően beszerzett bizonyíték.

A kötelező védelem [Be. 46. §] a nyomozás során azt jelenti, hogy a vádlottnak védője kell, hogy legyen, akár meghatalmazással, akár kirendeléssel (vagy úgy, hogy a vádlott maga hatalmaz meg védőt, vagy a hatóság rendel ki részére), de a kötelező védelem nem teszi kötelezővé a jelenléte is. Ez utóbbi alól kivétel a Be. 48. § (1) bekezdése szerint az az eset, amikor fogva van a vádlott [Be. 46. § b) pont].

Ez esetben a terhelt első kihallgatásáig ki kell rendelni a védőt, még pedig olyan időben, hogy a kirendelő hatóság a 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelt 9. § (2) bekezdésében írt feltételnek is eleget tudjon tenni, azaz az (első) kihallgatásról a védőt legkevesebb huszonnégy órával korábban kell értesíteni, hogy arra felkészülhessen.

Jelen ügyben III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott első kihallgatásakor nem volt kényszerintézkedés hatálya alatt, kihallgatásának nem volt akadálya a védő meg nem jelenése. Így a védő távolléte nem teszi törvénytörően beszerzett bizonyítékká a III. rendű vádlott vallomását.

A kábítószer hatása alatt állást illetően, mind III.rendű vádlott neve III., mind IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott már kábítószerfüggő volt a vallomások megtételekor, mindketten kábítószerrel fogyasztottak kihallgatásukat megelőzően, hiszen erre objektív adatok vannak az iratokban (toxikológiai vizsgálat eredménye). Mindkét vádlott kihallgatási jegyzőkönyvében szerepel, hogy vallomásukat fenyegetés és kényszer nélkül, tiszta tudattal tették meg. E megfogalmazás nyilván nem a vádlottaktól, hanem a nyomozó hatóságtól származik, de nyilatkozatukat aláírták mind a ketten. Az, hogy kihallgatható állapotban voltak, alátámasztja az ítélet táblája álláspontja szerint az a körülmény, hogy IV.rendű vádlott neve kihallgatásán jelen volt a védő, aki maga sem hivatkozott arra, hogy ügyfele nincs kihallgatható állapotban.

Így megállapítható, hogy a vádlottak állapota, függőségük és kábítószer fogyasztásuk ellenére nem tette kizárttá, hogy vallomást tegyenek. Így III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomása bizonyítékként értékelhető.

Ugyanakkor iratellenes az elsőfokú bíróságnak az ítélet 48. oldal első bekezdés utolsó mondatában írt azon megállapítása, hogy a III. rendű vádlott e vallomását később védő jelenlétében is fenntartotta.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott a következő nyomozati kihallgatásakor ugyanis arra a kérdésre, hogy korábbi vallomását fenntartja-e, azt módosítani, kiegészíteni kívánja-e, nem kívánt nyilatkozni. Ez pedig nem tekinthető vallomása fenntartásának. Ekkor írásbeli vallomást csatolt, mely tartalmát tekintve lényegesen eltér korábbi nyomozati vallomásától.

A tárgyaláson III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott nem tett vallomást, ezért az elsőfokú bíróság valamennyi korábbi vallomását felolvasta, ezt követően nyilatkozott úgy a III. rendű vádlott, hogy a vallomást fenntartja. Ez fogalmilag kizárt, hiszen különböző, egymástól eltérő vallomásokat tett, így azok együttesen nem voltak fenntarthatók.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott első nyomozati vallomásán kívül, azt alátámasztó bizonyítékok, különösen IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott vallomása, a rendőri jelentések, így III.rendű vádlott neve III. rendű és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott elfogásáról készült rendőri jelentés, valamint II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott lakásában történt rendőri intézkedésről, és házkutatásról készült rendőri jelentések és jegyzőkönyvek.

A 2012. február 2-i időpontot megelőzően kábítószer vásárlásokkal összefüggésben III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott első nyomozati vallomását alátámasztotta IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott azon vallomása, mely szerint ugyanezen a helyen kétszer vett már kokaint III. r. vádlottal együtt. Ebből tehát kétséget kizáróan megállapítható, hogy III.rendű vádlott neve III. és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottak a 2012. február 2. megelőzően, több alkalommal vásároltak I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottól kábítószerrel, továbbá III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott egy ízben önállóan is.

Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy az ügyben olyan eljárási szabálysértés nem valósult meg, amely akár bármely bizonyíték kirekesztését vonta volna maga után, vagy az első fokú ítélet

hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

II.

Az ítélet tábla az iratok egybehangzó adatai alapján - figyelemmel a Be. 351. § (2) bekezdés a) pontjára - a tényállást az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott időközben házasságot kötött élettársával, és közös gyermeküket várják.

Az első fokú ítélet 10. oldal harmadik bekezdését és 13. oldal második bekezdését akként helyesbíti, hogy III. rendű vádlott neve helyesen III. rendű vádlott.

A 12. oldal negyedik bekezdését kiegészíti azzal, hogy a bruttó 79,33 gramm kábítószer tiszta hatóanyag tartalma 54,4 gramm, míg a II. rendű vádlott lakásában lefoglalt bruttó 347,72 gramm kábítószer hatóanyag tartalma 112,52 gramm volt. Így az összesen lefoglalt 427,05 gramm kábítószer tiszta hatóanyag tartalma 166,92 gramm volt, mely a jelentős mennyiség alsó határának 417,3 %-a, azaz több mint négyszerese.

A vádlottakra ugyanis mindig a legkedvezőbb hatóanyag tartalmat kell figyelembe venni, ahogy tette azt az elsőfokú bíróság a 79,33 gramm esetében is.

A már meg nem lévő 320 gramm kábítószerre vonatkozóan a másodfokú bíróság a hatóanyag tartalom tekintetében I. rendű vádlott neve I. rendű és II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottól, a II. rendű vádlott lakásában lefoglalt bruttó 347,72 gramm kábítószer hatóanyag tartalmát vette figyelembe, mert az a legkedvezőbb a vádlottakra nézve.

Következetes a bírói gyakorlat abban, hogy a meg nem lévő kábítószer esetében - mivel nincs lehetőség vegyészszakértői véleményezésre - becslés alapján kell megállapítani a hatóanyag tartalmát. Mivel II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott lakásában lefoglalt és a meg nem lévő kábítószer is I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott értékesítette, ezért ennek a hatóanyag tartalmát vette alapul a másodfokú bíróság.

Az első fokú ítélet 12. oldal második bekezdését kiegészíti az indokolásban 46. oldal első bekezdésében írt azon megállapítással, hogy II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott a többi kábítószer a konyhaszekrény fiókjából ő maga önként adta elő.

Ezt a megállapítást az elsőfokú bíróság a kihallgatott rendőrtanúk vallomása alapján elfogadta, azonban azt a tényállásban nem rögzítette, az oda is tartozik, hiszen ezen megállapításból később további következtetéseket vont le.

Az I-II. rendű vádlott által értékesített és tőlük lefoglalt bruttó 320 gramm + 79,33 gramm + 347,72 gramm, összesen 747,05 gramm kábítószer, hatóanyag tartalma 270,47 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 676 %-a, azaz több mint 6,7-szerese.

III. rendű vádlott neve III. rendű vádlott által megvásárolt bruttó 200 gramm + 20 gramm + 40 gramm, összesen 260 gramm kábítószer hatóanyag tartalma 98,39 gramm, a jelentős mennyiség alsó határának 245,9 %-a, azaz közel 2,5-szerese.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott által megvásárolt bruttó 100 gramm + 40 gramm, összesen 140 gramm kábítószer hatóanyag tartalma 59,56 gramm, a jelentős mennyiség alsó határának 148,9 %-a, azaz közel 1,5-szerese.

Helyesbíti a 13. oldal harmadik bekezdés utolsó mondatát akként, hogy IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott a közösen vásárolt 80 gramm kokainból ráeső, helyesen **40 gramm kábítószer**t is saját fogyasztásának biztosítására vette meg.

Kiegészíti a tényállást a toxikológiai vizsgálatok adataival:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vizelete benzoilekgonint tartalmazott, mely a kokain metaboja, s ez kokain fogyasztását igazolja.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vizelete nem tartalmazott kábítószer, illetőleg pszichotrop anyagot.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vizeletéből delta-9-THC került kimutatásra, mely marihuána, illetőleg hasis fogyasztását igazolja.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott vizelete delta-9-THC-t és benzoilekgonint tartalmazott, mely marihuána, illetve hasis, valamint kokain fogyasztását igazolja.

Az indokolás 22. oldal első bekezdésében a hatóanyag mennyiség helyesen **56±2,2 gramm**.

Az indokolás 39. oldal második bekezdését helyesbíti akként, hogy a 3.414.000,- forintot az I.rendű vádlott neve I., **II.rendű vádlott neve II., III.rendű vádlott neve III., IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottól**, míg a 4.585 euró I.rendű vádlott neve I. és **II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottól** került lefoglalásra.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

III.

Az elsőfokú bíróság a széleskörű bizonyítás lefolytatását követően a rendelkezésére álló valamennyi bizonyítékot mérlegelési körébe vonta, részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat milyen okból fogadott, illetőleg vetett el, okfejtése logikus.

A törvényszék nyilvánvalóan azért nem foglalkozott részletesen a házkutatással és a bűnjelkezeléssel, mert e körben bizonyítást folytatott le, tanúkat hallgatott meg, az ő vallomásukat értékelte. Annak során elfogadta (tanú neve) rendőrtanú azon vallomását, hogy a konkrét eseményre, a házkutatással összefüggésben annak részleteire nem emlékszik, hiszen azóta rengeteg házkutatáson vett részt, de ami a jegyzőkönyvben le van írva, az úgy történt.

Mindezekre figyelemmel helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor bizonyítékként vette figyelembe a házkutatásról készült jegyzőkönyvet és a bűnjelekre vonatkozó bizonyítékokat is.

Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség, így a vádlottak felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Ezentúl pedig az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére sem kerülhet sor, sem eljárási okból, sem pedig megalapozatlanság miatt.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények minősítése is döntően törvényes.

A 2012. február 2-án II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által használt lakásban lefoglalt kábítószer mennyiségéből, kábítószerrel szennyezett mérlegből, az adagok csomagolásához szükséges anyagokból, a kábítószer hígításához szükséges laktózból, és az aznapi értékesítésből helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak a kábítószer nem csupán birtokolták, hanem azzal kereskedtek. Ugyanakkor e vádlottak elkövetői minőségének meghatározásakor tévedett, amikor II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott magatartását bűnsegédi magatartásnak minősítette.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott elkövetői minőségét illetően tényből téves jogi következtetést vont le a törvényszék, az ügyészi fellebbezés pedig ezt a jogi következtetést támadta, nem pedig a bizonyíték mérlegelését, ahogy arra a II. rendű vádlott védője hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában helyesen utalt arra, hogy minden olyan tevékenységet, amely a kábítószer fogyasztóhoz történő eljutását eredményezi, kereskedelmi tevékenységnek kell minősíteni az 1/2007. Büntető Jogegységi határozat értelmében.

Így a kábítószer tárolásához biztosított hely, a kábítószer adagolása, mérése, csomagolása, mind tettesi magatartást valósít meg a kábítószer-kereskedelmen belül.

Az elsőfokú bíróság bár II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűnösségét a kábítószer-kereskedelemben megfelelő indok alapján megállapíthatónak látta, de a fent kifejtettekre figyelemmel tévesen minősítette azt bűnsegédi magatartásnak, mert azt tettesi magatartásként kell értékelni.

A fenti megállapítást alátámasztja az ítélet tábla álláspontja szerint II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott ujjlenyomata a lefoglalt mérlegen és csomagolóanyagon, a házkutatás során a 2012. február 2-i értékesítés során átadott euró egy része tőle kerül lefoglalásra, a kabátjából, illetőleg az általa megmutatott konyhaszekrény fiókjából kerül elő további nagy mennyiségű kábítószer.

Mindezekből csak és kizárólag az a következtetés vonható le, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tisztában volt azzal, hogy a lakásban kábítószer van, aktívan közreműködött abban, hogy az forgalomba kerüljön.

Erre figyelemmel I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak a cselekményt szándékegyeségben, egymás tevékenységéről tudva, közösen követték el, így az a Btk. 13. § (3) bekezdése értelmében társtettesként elkövetettnek minősül.

Így az ítélet tábla I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette, osztva ezzel az ügyészi fellebbezést.

Az ítéletábra álláspontja szerint III.rendű vádlott neve III., IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottak cselekményének minősítése törvényes.

A minősítést illetően az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a Btk. 176. § (1) bekezdés **4. fordulatát**, míg III.rendű vádlott neve III. és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 282/C. § (1) bekezdés **3. fordulatát** nem jelölte meg, pedig ez jelöli meg pontosan az elkövetési magatartást, így azt az ítéletábra pontosította.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket tekintve a minősítés változásra figyelemmel, a másodfokú bíróság mellőzte enyhítő körülményként értékelni II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a bűnsegédi magatartást.

I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tekintetében további súlyosító körülmény a társtetteskénti elkövetés, míg III.rendű vádlott neve III. és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott esetében is ez a súlyosító körülmény a társas elkövetés helyett (56. számú BK vélemény I/8. pont).

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében mellőzi a megbánó magatartást ekként értékelni, mert annak nincs ténybeli alapja.

További enyhítő körülményként értékelte valamennyi vádlott esetében a hosszú büntetőeljárást, valamint azt, hogy az első fokú ítélet óta is további egy év eltelt.

I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben irányadó büntetési tételkeret 5-20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, az irányadó középérték 12 év 6 hónap.

A fentiekben kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények figyelembe vételével kizárólag a jelentős időmúlásra, a hosszú büntetőeljárásra figyelemmel ítélte úgy a másodfokú bíróság, hogy a középértéktől való jelentős eltérés indokolt, és I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben kiszabott 7 év szabadságvesztés arányos, annak lényeges súlyosítása nem indokolt.

A társtettesi elkövetésre és a belső arányosságra figyelemmel, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának súlyosítása indokolt. Erre figyelemmel az ítéletábra a II. rendű vádlott büntetését 7 évre súlyosította. Esetében az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását nem látta indokoltnak az ítéletábra.

III.rendű vádlott neve III. és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottal szemben irányadó büntetési tételkeret 2 hónaptól 5 évig terjedő szabadságvesztés, a középérték 2 év 7 hónap. Esetükben is indokolt a középértéktől eltérés, a kiszabott szabadságvesztés tartama - 2 év - arányos.

E vádlottak vonatkozásában nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette, ugyanakkor a cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel a büntetések további enyhítése nem indokolt.

A felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt III.rendű vádlott neve III., IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott esetében a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatra figyelemmel, az ítéletábra vizsgálta a vádlottak előzetes mentesítésének lehetőségét, azonban arra életvitelük és a cselekmény jellege miatt nem találta őket érdemesnek.

III.rendű vádlott neve III., IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottakkal szemben helyesen az 1978. évi IV. törvény került alkalmazásra. Ezért őket nem szabadságvesztésre, hanem börtönre ítéltnek tekintette a másodfokú bíróság.

I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak feltételes szabadságára vonatkozóan nem pontosan a törvény szövege szerint rendelkezett a törvényszék, ezért azt az ítélet tábla a Btk. 38. § (2) bekezdésének megfelelően pontosította.

Az elsőfokú bíróság az ítélet bevezető részében tévesen jelölte meg a 2015. június 20-i tárgyalási napot, az helyesen 2015. május 20.

Tévesen tüntette fel I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott házi őrizetének kezdő, míg II.rendű vádlott neve II. rendű előzetes letartóztatásának utolsó napját. Erre visszavezethetően a beszámítás is pontosításra szorult, ezt az ítélet tábla határozatában pontosította.

Észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a házi őrizet beszámítása során (első fokú ítélet 61. oldal első bekezdés) tévesen hivatkozott börtön fokozatra, hiszen I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottakat fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, így esetükben egy nap szabadságvesztésnek öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg a Btk. 92. § (3) bekezdése értelmében.

A bűnjelek és pénzösszegek vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem hivatkozott ítélete rendelkező részében arra, hogy milyen számon kerültek azok lefoglalásra, illetőleg hova kerültek továbbításra, azoknak ott mi a nyilvántartási száma, mely adatok a bűnjelek és pénzösszegek beazonosításához feltétlenül szükségesek. Ezért ezen adatokat az ítélet tábla határozatában megállapította.

A vagyonelkobzást illetően utal arra a másodfokú bíróság, hogy amennyiben a jelen ügyben nem került volna lefoglalásra pénzösszeg, akkor a vádlottak terhelő vallomása alapján - milyen mennyiséget milyen összegben vásárolt I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottól - vagyonelkobzás megfizetésére kellett volna kötelezni az érintett vádlottakat.

Tehát nem annak van jelentősége, hogy a tettenéréskor a lakásban és a vádlottaktól lefoglalt pénz bűncselekmény elkövetéséből származik-e, hanem annak, hogy I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által értékesített összes kábítószerért mennyi vagyoni haszonra tettek szert. Ennek az elvonása a Btk. 74. § (1) bekezdés - helyesen - a) pontja szerinti vagyonelkobzás. Így a lefoglalt pénzösszegek elkobzására helyesen került sor.

III., IV. rendű vádlottakat az elsőfokú bíróság jelentős összegű bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, ugyanakkor a tőlük lefoglalt pénzösszegeket részükre kiadni rendelte. A Be. 157. § (1) bekezdése alapján e vádlottaknak kiadni rendelt forintot az ítélet tábla a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat terhelő, valamint az állam által viselt bűnügyi költség összegét számítási hiba folytán tévesen állapította meg, valamint a költségjegyzék 58., 59. tétel alatt bevezetett szakértői díj esetében annak viseléséről tévesen rendelkezett.

Erre figyelemmel az ítélet tábla I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat 976.372,- forint, míg I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat egyetemlegesen további 45.720,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a Be. 338. § (1), (3) bekezdése alapján, és megállapította,

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke